

Скарбничка

Марія Власюк

Три тюльпани

ЗАЧЕМ СПОРИТЬ? 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
ВЕСЕННЯЯ КАПЕЛЬНАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ
ЗБЕРІГАННЯ СКАРБІВ 5

НЕ НАВМИСНЕ 7

САМЫЙ УМНЫЙ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
ЗАЩИТИ ПЛАНЕТУ

ПОРАДА ДІВЧИНКИ 10

Почалися весняні канікули, і Марійка з братиком Павликом поїхали до бабусі. Це була чудова пора. Після зимових сірих днів особливо приємним було яскраве весняне сонечко, сніги танули і стікали веселими струмочками.

Узувшись у чобітки, сестричка з братиком готові були цілий день гуляти парком, спостерігаючи, куди пливуть весняні струмочки, і вимірюючи глибину калюж, що утворилися від розталого снігу. Проте бабуся запросила їх на обід.

Пообідавши найсмачнішими у світі бабусиними пончиками з молоком, діти знову зібралися в парк, але, взувши свої чобітки, Марійка помітила, що вони мокрі й холодні. Проте вирішила не звертати на це уваги. Аж поки не стемніло, братик із сестричкою бавилися біля весняних струмочків, пускаючи по них кораблики із сухого листя. Це був чудовий день! Проте наступного дня Марійці було чомусь важко встати з ліжка. Сильно боліла голова, було боляче ковтати, мучив нежить і підвищилася температура. Тепер Марійка була змушена провести весняні канікули в ліжку. Було боляче і прикро, адже на вулиці так яскраво світило сонечко, і вже, напевно, з'явилися перші квіти, а Марійка цілі дні лежала під ковдрою із зав'язаним горлом, попиваючи тепле молоко з медом.

А Павлику було невесело самому гуляти в пар-

ку, до того ж йому було шкода свою сестричку, і він, як міг, допомагав їй: читав книжки, приносив гарячий чай. А одного дня, укотре зайшовши в кімнату до своєї хворої сестрички, Павлик усміхався. Його руки були сховані за спиною, і можна було здогадатися, що він приготував сюрприз. За мить хлопчик простягнув сестричці букет із трьох червоних тюльпанів. Марійка ніжно погладила квіти, пригорнула до себе, вони пахли весною. Павлик поставив тюльпанчики в стакан біля ліжка сестрички, ця часточка весни піднімала їй настрій і допомогла одужати.

А де ж Павлик дістав цей букетик? Річ у тім, що бабуся з дідусем вирощували тюльпани в теплиці. Діти часто заходили туди, щоб побачити, чи не розцвіли квіти. І ось настав день, коли тюльпани розпустили свої яскраво-червоні пелюстки. Це було справжнє диво – море червоних квітів. Цілий день бабуся з дідусем працювали, зрізуючи квіти, а Павлик їм допомагав. Але хлопчику було шкода, що Марійка не побачить того моря квітів, тому їй вирішив принести їй хоч невеличкий букетик.

Цей прояв доброти й турботи не потребував великих зусиль або затрат коштів, але яким цінним і незабутнім він виявився для хворої дівчинки!

Матусю рідненька, з весною вітаю!

Люблю тебе дуже і щастя бажаю.

Щоб смутку в житті ти ніколи не знала,
Любов Божа в серці твоєму панувала!МАЛЕНЬКИЙ
ГЕРОЙ

3

ОСТОРОЖНО:
ЛЮБИМОЕ СЕРДЦЕ!

6

ЗАХОТИЛОСЯ
ДЕРУНІВ

11

Зачем спорить?

— Вася, давай поспорим, — предложил Эдик.

— Я не умею, — озабоченно отозвался Вася.

— Это очень просто. Вот, например, я буду говорить, что мячик, который у тебя в руках, не твой, а мой. А ты доказывай, что он твой. Я буду опять доказывать, что он мой. Так и поспорим, — объяснил Эдик.

— Зачем спорить? — возразил Вася. — Давай пойдем ко мне домой. У меня дома есть еще два мячика, а если нам для игры их будет мало, я попрошу еще один у своего брата в соседнем доме.

С этими словами Вася побежал домой. — Не надо, Вася, возвращайся, хватит нам одного! Слышишь? Не уходи, а то мне совсем не с кем будет играть, — закричал ему вдогонку Эдик. А потом промолвил себе под нос: «И что за человек этот Вася? Даже поспорить с ним нельзя!»

Но вы не удивляйтесь, ребята. Эдик просто ничего, в отличие от Васи, не знал об Иисусе.

Иисус ведь никогда не спорил ни с друзьями, ни с недругами, доказывая Свою правоту. Спор — это начало ссоры.

— А как же тогда доказать свою правоту? — спросите вы.

Христос каждый день просил мудрости у Небесного Отца и совершенно не нуждался в том, чтобы доказывать Свою правоту. Ее и так все

видели, без споров.

Мы тоже можем избегать споров — поверьте: это не так уж и сложно.

В 5-й класс пришел новенький мальчик.

— А кем работает твой отец? — спросил Леня у него на перемене.

— Мой отец — художник, — скромно ответил мальчик.

— Так я тебе и поверю! Чем докажешь? — прокричал Леня.

Новенький удивленно посмотрел на него и отошел в сторону, пожимая плечами. На следующий день на уроке рисования, узнав фамилию нового ученика, а затем имя и отчество его отца, учительница объявила:

— Ребята, папа Юры очень много работает для детей. Вот и сейчас у меня в руках книга с его иллюстрациями.

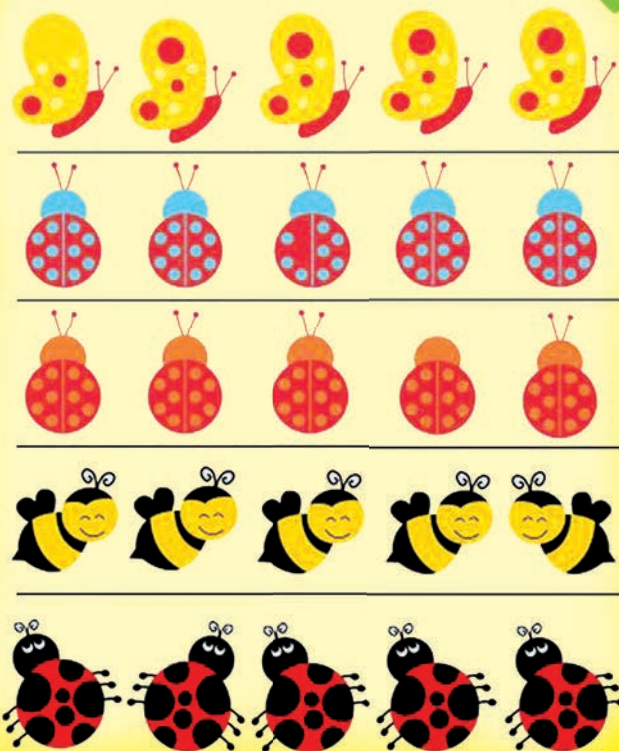
Как видите, избежать спора действительно не так уж и сложно.

А вы пробовали это делать?

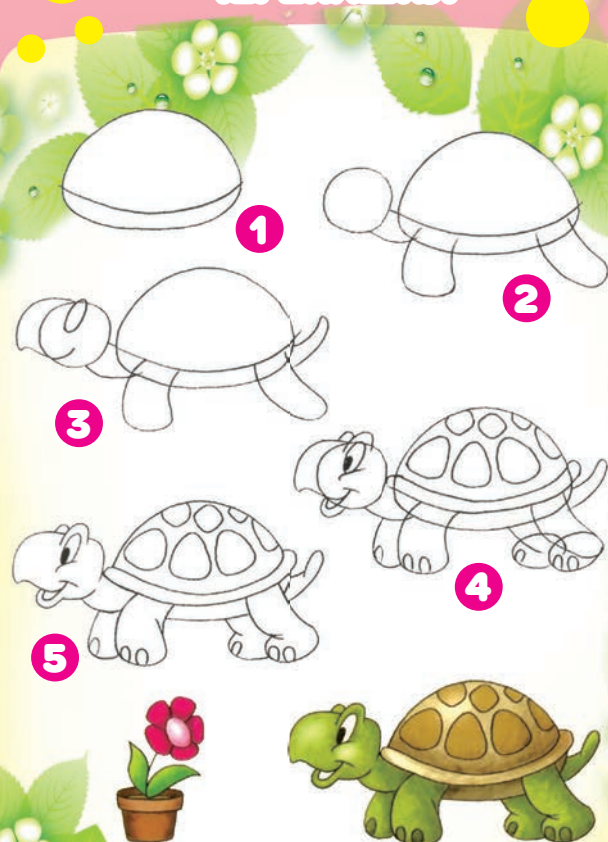

Денис пришёл в гости к своему другу Коле, но забыл, где тот живёт. Помнит только, что у Коли на подоконнике стоит цветок, а шторы с рисунком не малинового цвета. Помогите найти нужное окно.

НАЙДИ ЛИШНЕЕ В КАЖДОЙ СТРОЧКЕ.

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ЧЕРЕПАШКУ.

Прощающая любовь

Маленькая Ксюша играла со своими куклами, когда вбежала ее озорная собака, запрыгнула на диван и схватила любимую куклу девочки. Собаку поймали и отняли куклу, но у той уже не было одной ноги.

Ксюша безутешно плакала. Она любила собаку, но это было уже слишком. Озорница сидела в сторонке, неотрывно глядя на девочку. Через некоторое время Ксюша успокоилась и позвала ее, но собака не подошла, а наоборот, легла и накрыла голову лапами, словно знала, что виновата.

Мама спросила Ксюшу, простила ли она собаку. Грустная, с заплаканными глазами дочка ответила, что еще нет, потому что со-

бака не хочет теперь подходить к ней, как ни зови. Мама объяснила, что, возможно, собака просто боится наказания.

Ксюша решила еще раз позвать собаку. Теперь она присела на корточки и протянула руку, подзывая ее. Собака, поджав хвост, неуверенно подошла к Ксюше. Та с ласковыми словами погладила ее по голове, а собака лизнула ей руку и завиляла хвостом. Примирение состоялось!

Когда мы оступаемся, ребята, Иисус приходит к нам, чтобы объяснить, в чем наша ошибка. Его любовь так велика, что Он не устает звать нас и прощать наши ошибки. Помните об этом!

Помоги пчёлкам пролететь сквозь густой сад к самому большому цветку.

Намалюй за точками і розфарбуй.

РЕБУСЫ

1, 3, 2, 4

Ь

ЩО ТУТ ЗАЙВЕ?

Маленький герой

Сім'я вирушила на дачу. Бабуся залишалася в місті, щоб доглядати за будинком, але вона дуже хвилювалася за внуків. Дізнавшись, що біля дачі є озеро, бабуся говорила дітям: «Я знаю, що ви, хлопці, вмієте плавати, а ваша маленька сестричка не вміє. Вона ще зовсім маленька...». Хлопчики втішали бабуся, переконуючи, що доглянуть за сестричкою, один з них пообіцяв, що буде постійно дивитися за нею і що бабуся цілком може покластися на нього.

Сестричці було всього два роки. Навіть удома за нею пильно дивилися, а тим більше це потрібно було робити на дачі, біля озера.

І ось родина приїхала на дачу, котра оточена садом. Неподалік був ліс і озеро з чистою водою. Погода була чудова, тихий вітерець трохи колихав поверхню води.

Щодня діти каталися на човні, гралися в піску на березі, пірнали.

Одного разу, коли вони гралися біля озера, несподівано подув вітер, сонце сховалося за хмари, стало темно й холодно, на озері піднялися хвилі. Хлопчики із захопленням дивилися на хвилі й раптом побачили, що й сестричка прийшла до берега озера. «Іди до мами в будинок!» – кричали вони, але

вона не хотіла йти додому.

Сестричка побігла на місток і стала на самому його кінці, щоб подивитися на воду. Сильний вітер штовхнув її, дівчинка втратила рівновагу і впала у воду. Старший хлопчик стрибнув слідом за зниклою під водою сестричкою. Він знайшов її, схопив за платтячко й витягнув на берег. Молодший хлопчик уже стояв там, щоб надати допомогу.

Дівчинка чхала й кашляла, терла очі руками й голосно плакала. Якою дорогою вона їм була в той момент, які раді були вони, що витягли її на берег вчасно.

Минуло кілька тижнів. Канікули закінчилися, і сім'я повернулася до міста. Хлопчики з мамою і сестричкою поїхали провідати бабуся. Старшого хлопчика представили бабусі як героя, і вона відразу здогадалася, що її побоювання справдилися. «Я пишаюся тобою, мій маленький герою!» – говорила бабуся, почувши розповідь про порятунок дівчинки.

Як добре бути сміливим і завжди готовим допомагати тим, хто потрапив у біду. Як цінуємо ми таких людей і які вдячні їм! Але ще більше ми повинні бути вдячні нашому Господу за спасіння, «щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав вічне життя» (Івана 3:16).

Без дозволу

Єгор щось шукав у шухляді з інструментами. Потрібно було терміново полагодити машинку з татової колекції. Єгор узяв машинку без дозволу і грався нею, і одна з них, випадково впавши на підлогу, зламалася.

Єгор знайшов клей і згадав рекламний ролик, у якому наголошували на його якості. Хлопчик подумав, що клей здатний творити чудеса, і тато нічого не дізнається. Принаймні Єгор не збирався нікому нічого розповідати. «Те, що потрібно, – подумав він, – тюбик маленький, але для того, щоб склеїти машинку, мені його вистачить».

Єгор не знав, що потрібно всього лише краплину клею, і сильно натиснув на тюбик. Клей бризнув на всі боки, потрапив і на машинку, і на татів стіл. Злякавшись, хлопчик руками почав відчищати стіл. Незабаром він відчув, що руки від клею печуть. Єгор потер руку об руку, і до-

лоні сильно злиплися. Це вже було серйозною проблемою, тому він, сповнений страху, закричав: «Мамо, мої руки!»

Упродовж години мама намагалася знайти спосіб розтиснути руки сина. Зрештою довелося їхати в лікарню. Медсестра сказала Єгору потримати руки в гарячій воді, а потім помастити їх вазеліном. Довелося чекати досить довго, перш ніж хлопчик зміг розтиснути долоні. На них залишилися рани, тому що клей ушкодив шкіру.

Усе сталося не так, як розраховував Єгор. Коли з роботи повернувся тато і побачив, що руки сина забинтовані, то, звичайно ж, почав розпитувати, що сталося.

Небезпечно думати, що ніхто нічого не помітить, адже Бог знає все, що ти робиш. Інші теж можуть дізнатися. А які часом бувають неприємні наслідки!

ВЕСЕННЯЯ КАПЕЛЬ

1

ЗАДАНИЕ

Потеплело на улице, побежали весёлые ручейки, а по ним поплыли бумажные кораблики. Доведи каждый кораблик с буквой до своего квадрата и прочитай слово.

Найди названия всех перелетных птиц, которые по весне возвращаются домой.

2

ЗАДАНИЕ

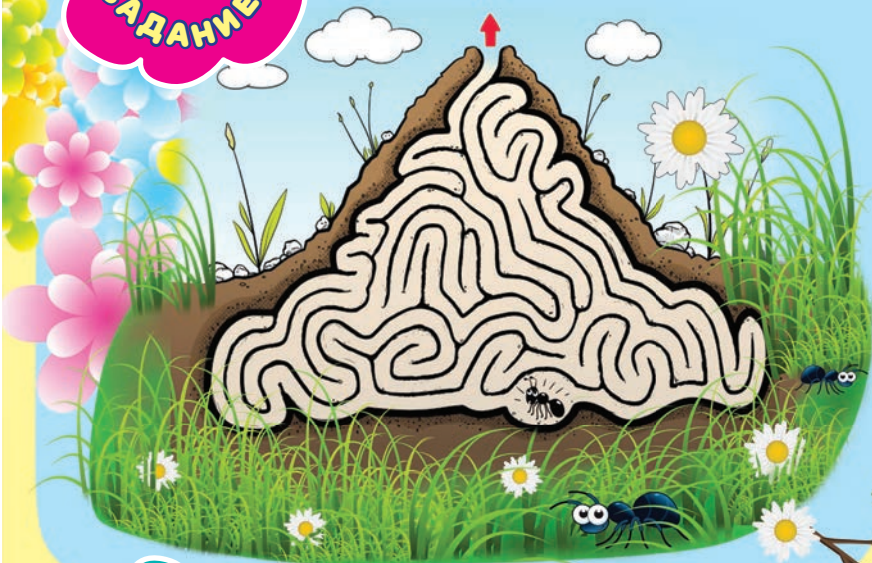
Т	А	Д	Р	О	М	И	З
Р	К	А	Л	З	О	К	А
Я	З	С	Ж	Д	Р	О	К
С	У	Т	У	Н	О	Д	Т
О	Г	О	Л	А	Д	Е	С
А	К	Ч	Р	А	Ь	Б	О
З	Я	Б	Г	Ч	Л	Е	В
К	И	Л	Г	О	Р	И	Х

Перелётные птицы: трясогузка, ласточка, зяблик, грач, горихвостка, лебедь, жулан, дрозд, зимородок.

3

ЗАДАНИЕ

Помоги муравью выбраться из домика после зимней спячки.

Раскрась картинку по символам.

4

ЗАДАНИЕ

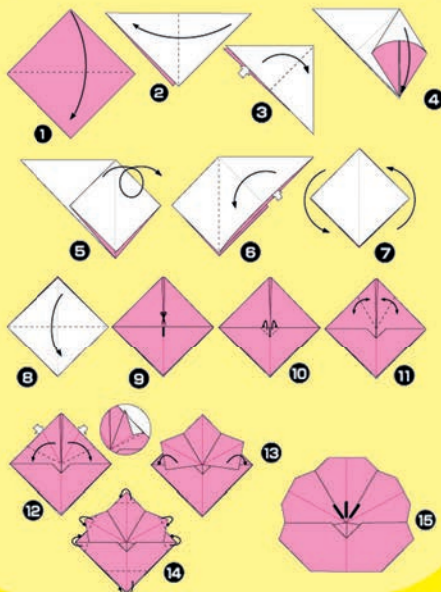
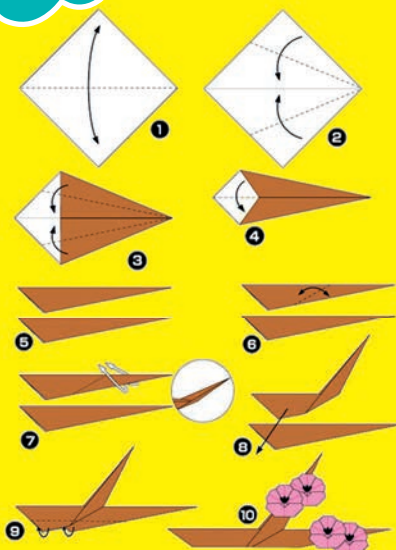

- – оранжевый
- ▲ – голубой
- – зеленый
- ◇ – белый
- ◇ – желтый
- ◐ – коричневый
- ♥ – красный
- ▼ – синий

5

ЗАДАНИЕ

Цветущая сакура. Сделай оригами по образцу.

УСЕ, ЩО РОБИТЬСЯ, – НА КРАЩЕ

Якось трапилася в морі аварія корабля. Один чоловік був викинутий хвилиною на безлюдний острів. Він єдиний серед пасажирів корабля та екіпажу залишився живим і безперервно молився про те, аби Бог урятував його. Кожен день вдивлявся він у горизонт, сподіваючись, що побачить судно, яке припливе йому на допомогу, та все було марно.

Урешті-решт чоловік вирішив побудувати собі хатину з дощок, які викинуло на берег після корабельної аварії. Але одного разу, повернувшись на берег після пошуків їжі, чоловік побачив, що його хатина охоплена полум'ям.

Найжахливіше, що разом із хатиною згоріли всі його речі. Чоловік залишився ні з чим. Він більше не міг стримувати свого відчаю і гніву:

– Боже, як Ти міг так зі мною вчинити? – вигукнув він.

Наступного ранку чоловіка розбудив гудок корабля. Корабель плів до острова, щоб урятувати його.

– Як ви дізналися, що я тут? – запитав чоловік матросів.

– Ми побачили дим від вогнища, – відповіли вони.

Мабуть, у житті багатьох була така мить або ситуація, яка видавалася дуже складною, але насправді цією пригодою Бог оберігав нас від ще гіршого.

ПРИТЧА ПРО ЯБЛУКА

Маленька дівчинка тримала в руках два яблука. Її мама м'яко, з усмішкою запитала донечку: «Мила, ти не могла б дати своїй матусі одне з двох яблук?» Дівчинка протягом декількох секунд дивилася на маму, потім раптово надкусила одне яблуко, а потім швидко інше. Жінка відчула, як усмішка застигає на її обличчі, і постаралася не виказати свого розчарування. Вона засмутилася, що її улюблена донечка не побажала з нею ділитися. І раптом дівчинка простягнула одне з надкушених яблук і сказала: «Мамо, візьми ось це, воно солодше!»

Ніколи не поспішайте судити інших. Те, що ви бачите, може бути оманливим.

Весняна математика

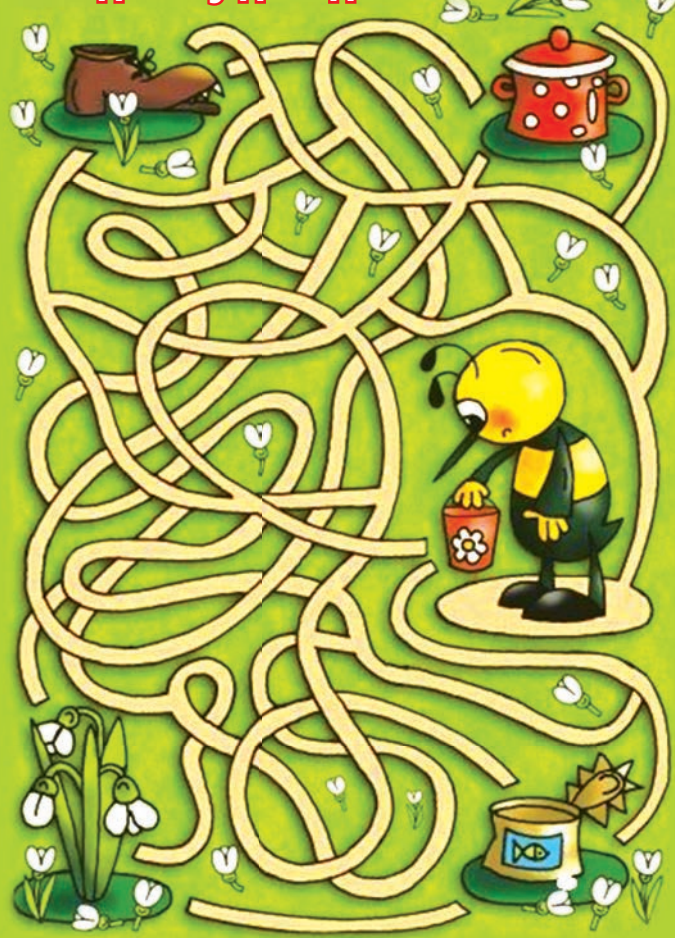
$$3 \text{ tulips} + 3 \text{ tulips} + 3 \text{ tulips} = 60$$

$$3 \text{ tulips} + 2 \text{ daisies} + 2 \text{ daisies} = 30$$

$$2 \text{ daisies} - 1 \text{ sunflower} = 3$$

$$1 \text{ sunflower} + 1 \text{ tulip} \times 2 \text{ daisies} = ?$$

Який зі шляхів приведе бджілку до підсніжників?

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРІГАННЯ СКАРБІВ

Дідусь показував своїй онучці новий, нещодавно куплений матрац. В одному з його кутів була спеціальна кишеня, де можна заховати гроші або коштовності. Дідусь думав, що так він зможе охороняти те, що тудиховає. Хто ж насмілювався б украсти річ, на якій спить господар?

Минуло багато років, внучка виросла й одного разу запропонувала дідусеві помістити всі його заощадження в банк, нове відділення якого відкрилося в місті. Але дідусеві банки не здавалися надійним місцем для зберігання накопиченого за все життя. Кілька місяців по тому внучка подарувала йому сейф, щоб найцінніше він зберігав у ньому. І знову дідусь відмовився. Свій старий матрац дідусь вважав найкращим сховищем.

Минав час. Одного разу вночі, коли дідусь міцно спав, пролунав відчайдушний стукіт у двері. Напівсонний, він підвівся, спустив ноги з ліжка і відчув, що на підлозі вода. Дідусь не міг зрозуміти, що ж сталося, поки не розібрав крики, що долинали зовні: «Вставайте, вставайте, виходьте з дому, річка вийшла з берегів, будинок

зараз заллє водою!». Дідусь, побачивши, що вода вже піднялася йому по коліно, поспішив геть, на гору, разом з усіма жителями міста. На світанку люди побачили страшну картину: потужний потік ніс будинки разом з усім їхнім майном. А що ж сталося з дідусевим матрацом? Із цінностями, збереженими в ньому, накопиченими упродовж тривалого періоду? Усе забрала річка, і нічого не можна було вдіяти. Сидячи на камені, дідусь розмірковував, де ж він повинен був заховати свій скарб. Ні банк, ні сейф не врятували б від повені. Тепер дідусеві було очевидно, що в цьому світі немає абсолютно надійного місця, аби зберігати скарби.

Саме тому Ісус радить нам піклуватися більше про небесні скарби.

Жаклін Телло Айяла

— Его ужалила иголка, и оно стало таким жалким. Подобное происходит и с живым любящим сердцем, когда его пронзает грех, — оно страдает. Так болело сегодня и сердце

— Вот, возьми, Аллочка. Я хочу, чтобы ты запомнила один урок. Испорченное грехом настоящее сердце нельзя «отремонтировать». Его можно только «заменить» новым, как и надувное сердечко-шарик. Вот поэтому Иисус и обещает, что у нас будет новое сердце, когда мы признаем перед Ним свою вину и попросим прощения. Новое сердце — это подарок Иисуса. А это новое надувное сердечко — подарок от меня.

ка = ей

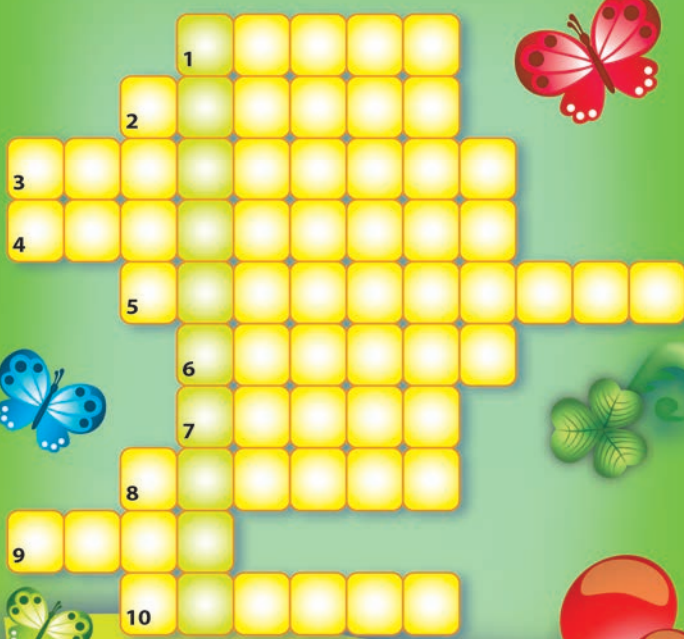
НА

РЕБУСЫ

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

КРОССВОРД

- 1 Весной на деревьях набухают ...
- 2 Пчелы собирают с цветка ...
- 3 Образовано от слова ветер ...
- 4 Цветок превращается в пух ...
- 5 Цветок появляется первым...
- 6 Растет на клумбе ...
- 7 Время года ...
- 8 Цветок увядает и появляются ...
- 9 Первый месяц весны ...
- 10 Разносят пчелы, перелетая с цветка на цветок ...

Артур Максвелл

Ненавмисне

Мері сиділа на лавці на ігровому майданчику, простягнувши перед собою ноги, і розмовляла зі своєю подругою.

Несподівано повз пробігла група дівчаток. Одна з них, спіткнувшись об ноги Мері, впала. Піднявшись, вона зі злістю подивилася на Мері.

— Ти — безсовісна! — крикнула вона. — Ти спеціально поставила мені підніжку!

— Та ні ж, Моніко, ні, — промовила Мері. — Це трапилося випадково. Я прошу вибачити мені.

— Це не було випадково! — різко відповіла Моніка, — Я знаю тебе. Ти мене ненавидиш, тому так вчинила.

— Це не так, справді, — м'яко сказала Мері — У цей момент я навіть не думала про тебе.

— Я поквитаюся з тобою, поквитаюся, — пообіцяла Моніка. — Ось побачиш.

Помітивши натовп і дивуючись, через що спалахнула сварка, до них підійшла вчителька.

— Що трапилося? — запитала вона.

— Мері поставила мені підніжку, — гнівно сказала Моніка. — До того ж навмисне.

— Ненавмисне, чесно, — виправдовувалася Мері, — Напевно, я занадто далеко виставила ноги, і вона об них спіткнулася. Це сталося випадково.

Учителька добре знала обох дівчаток.

— Моніко, — сказала вона, — якщо Мері каже, що не робила цього навмисне, повір їй. Ти не повинна її звинувачувати. Часто те, що здавалося б, робиться «навмисне», насправді — випадковість.

Моніка відвернулася, бурмочучи собі під ніс загрози за все помститися, і натовп розійшовся. Незабаром всі забули про те, що трапилося.

Однак два або три дні по тому їм випала нагода про все згадати. Ось як це сталося.

Дівчата грали в бейсбол. Мері вдарила битою і кинула м'яч, Моніка зловила його і щосили вдарила по ньому. Але подача виявилася неточною, і м'яч влучив Мері в голову.

— Ой! — вигукнула Мері, щосили намагаючись не розплакатися.

Гравці оточили її, щоб подивитися, наскільки сильним був удар.

— Це Моніка спеціально, — промовив хтось. — Така вредна, намагалася помститися.

— Зовсім ні! — крикнула та. — Це була випадковість. М'яч влучив випадково.

Мері проявила свою доброту.

— Усе гаразд, Моніко, — сказала вона. — Я не сумніваюся, що це була випадковість. Я знаю: ти не хотіла поцілити в мене. І я впевнена, що ти не стала б спеціально робити це.

І тут усі події та всі ті недобрі слова, які вона сказала Мері день або два тому, спливали в пам'яті Моніки.

— Знаєш, Мері, я справді зробила це ненавмисно, повір, — тихо промовила вона.

— Я впевнена, що ненавмисно, — сказала Мері, намагаючись усміхнутися й потираючи голову.

Решта дівчат почали займати свої ігрові позиції, відчувачи, що сталося щось важливе.

Мері продемонструвала вміння прощати, а Моніка зрозуміла, що найчастіше те, що здається нам навмисним, насправді є випадковістю.

Відтоді Мері й Моніка стали кращими подругами.

ЗАГАДКИ

Был пушистый,
Серебристый,
А весной он осел,
Стал тяжёлым и
Зернистым
И на солнце почернел.

Снег

Из-под снега на пригорке
Показался стебель тонкий.
Чей же это стебелёк
Зимний холод превозмог?

Подснежник

Клён, черёмуха, рябина,
И берёза, и осина —
Все в зелёных огонёчках,
Появились вдруг...

Листопад

РЕЦЕПТ «ВЕСЕЛІ ПІНГВІНИ»

ВАМ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- житній хліб;
- варена морква;
- оливки;
- м'який сир;
- шпажки.

1 Наріжте житній хліб на шматочки — це буде основа.

2 З вареної моркви виріжте кружечок і видаліть невеликий сектор — так отримаємо лапки.

3 Тепер потрібно розрізати чорну оливку без кісточок до середини, щоб вона могла трохи розкритися, і наповнимо її м'яким сиром. Маслина стане тулубом.

4 По черзі збираємо «пінгвіна» на шпажку.

5 Для голови пінгвіна ми беремо цілу маслину, у якій зроблені прорізи для очей. Їх ми заповнимо теж сиром.

6 А в проріз для носа вставимо трикутничок з моркви.

15 хвилин — і ваш шедевр готовий!

Загадкові доданки

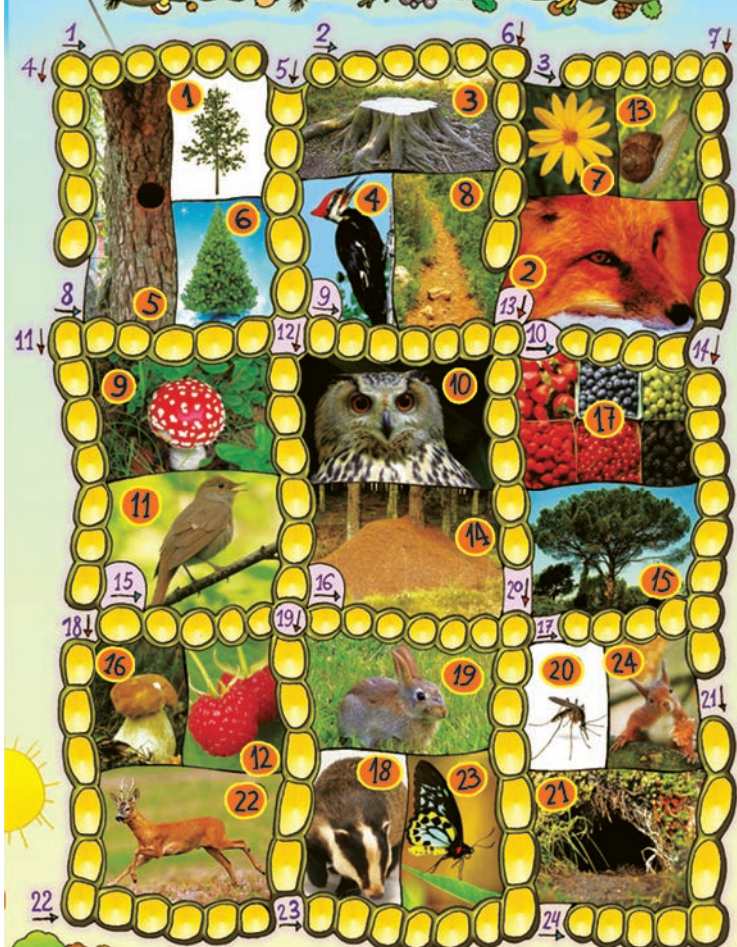
Числа, що розташовані біля таблиці, є сумами зашифрованих у ній чисел за горизонталлю або вертикаллю. Розгадай головоломку й напиши, якому числу відповідає кожна з десяти картинок.

						30		☐
						24		☐
						39		☐
						16		☐
						36		☐
						31		☐
						19		☐
						32		☐
	☐	☐	☐	☐	☐			☐
72	21	30	29	40	35			

ДОРISУЙ КРЫЛО МОТЫЛЬКУ,
ЧТОБЫ ОН МОГ ПОЛЕТЕТЬ.

Лісовий сканворд

Какаду Ріккі

Учені Віденського й Оксфордського університетів провели спільне дослідження, до-силь незвичне, об'єктом якого стали десять ка-каду. Це дуже товариські й цікаві птахи, родичі індонезійських папуг. Їм дуже подобається гратися. У ході експерименту в дерев'яній коробці сховали їхні улюблені фрукти, а коробку за-крили на п'ять різних замків. Більшість какаду зуміло відкрити їх тільки після того, як простежило за діями одного з птахів.

Какаду на ім'я Ріккі привернув особливу увагу дослідників. Він відкрив гачок і відкрутив болт, повернув колесо й відкрив клямку.

Птах відкрив усі замки без сторонньої допомоги всього за дві години, а потім насолодився солодким призом, весело цвірінькаючи й лопочучи крилами. Какаду заслужив нагороду!

Дослідники повторили експеримент, змінивши порядок замків, щоб перевірити, як какаду впораються із завданням. На їхнє здивування, птахи пробували ще раз і ще раз, доки не досягали результату. Неймовірно, але какаду не здавалися.

Неважливо, які завдання стоять перед тобою, пам'ятай: якщо простій пташці Бог дав здатність не здаватися, то тим більше Він наділив цією здатністю тебе, тому що Він любить тебе і хоче, щоб ти досягав своїх цілей і отримувал нагороду за зусилля й роботу. Навіть якщо тобі щось здається недосяжним, якщо ти постійно від широкого серця просиш Бога про допомогу, то Він зробить усе, що потрібно. Спробуй!

Самый умный

Алекса призна-ли самым умным попугаем планеты, пото-му что он умел говорить 150 слов, называть 50 предметов, определять 7 цветов и 5 различных

геометрических фигур, отвечал на вопросы: «Что меньше?», «Что больше?». Алекс сумел достичь уровня развития пятилетнего ребенка. Несомнен-но, этот попугай жакко был выдающейся птицей.

Его хозяйка, Ирэн Пепперберг, тренировала его в течение 30 лет, и Алекс доказал, что он умнее большинства его сородичей. Он правиль-но отвечал на заданные вопросы, отказывался продолжать работу и говорил: «Хочу уйти», если уставал. Когда Алекс был голоден, он говорил,

что именно хочет съесть. Его любимой едой были бананы, а если ему в ответ на просьбу давали не банан, а, например, грецкий орех, он его не брал. Однажды он удивил всех. Ему дали яблоко, которое он никогда не видел раньше, и спросили, что это. Алекс попробовал кусочек, а потом ответил, что это «банановишня», ведь формой яблоко напоминает вишню, а вкусом банан. Не всякий человек додумается до такого.

Алекс умер 6 сентября 2007 года. Все очень жалели о его смерти, потому что он был необычным попугаем.

Бог создал тебя умным. Ни-когда не сомневайся в этом. Он, источник мудрости, дает в подарок всем Своим сыновьям и дочерям способности и таланты, а главное, если ты просишь, Он дает тебе мудрость.

Розовая защита

Если когда-нибудь ты окажешься в Африке, обя-зательно посети озеро Ретба, располагающееся около Дакара, столицы Сенегала. В сказках текут молочные реки с кисельными берегами, а в этом озере все наоборот: «кисельная» вода ярко-розо-вого цвета и «молочные» берега — белые от соли.

В Ретбе ты можешь плавать, даже если не уме-ешь. Вода в нем плотная из-за высокого содержа-ния соли, оно даже соленее, чем Мертвое море. Стоя на берегу, можно вообразить, что озеро на-полнено клубничным соком, но из-за соли вода в

озере неприятна на вкус.

Почему же вода в озере розовая? Живущие там микроорганизмы, чтобы защититься от ярких солнечных лучей и соли, производят защитный пигмент красно-кораллового цвета. Этот пигмент блокирует солнечное излучение и позволяет микроорганизмам выживать, без такой защиты в горячей и соленой воде они бы погибли, а озеро Ретба не имело бы такого необычного цвета.

А наша единственная надежная защита — Бог, Который может спасти от любой опасности.

Веселый English

PROTECT THE EARTH Защити планету

TASK 1

Look at the table to learn how you can help to protect our planet. Ознакомься с табличкой и узнаешь, как ты можешь помочь защитить планету. Это поможет тебе в выполнении следующих заданий.

Reduce Reuse and Recycle!

Reduce	Reuse	Recycle
Walk or ride a bike instead of driving	Use refillable water bottles	Recycle plastic containers
Use energy efficient bulbs and appliances	Use reusable grocery bags	Recycle soda cans
Turn the water off when brushing your teeth	Use reusable lunch boxes	Recycle cardboard boxes
Compost food to change it into rich soil	Use the back side of paper	Recycle paper newspapers and magazines
Buy less!	Reuse materials for crafts	Compost leaves and yard waste

Read new words and learn them.
Прочитай новые слова и выучи их.

Earth [ью:с] – Земля
plants [плэнтс] – растения
trees [трис] – деревья
water ['вотэ] – вода
trash [трэш] – мусор
pollution [по'люшн] – загрязнение
recycle [рисайкл] – перерабатывать
reuse [ри'юз] – повторно использовать
compost [компоуст] – использовать для удобрения
plastic [плэстик] – пластик, пластмасса
paper [пэйпэ:] – бумага
nature [нэйчэ:] – природа

TASK 2

Count the objects. Сосчитай предметы.

TASK 3

Search the words. After finding all the words, the leftover letters will spell a hidden message starting from the top – left to right. Найди необходимые слова. Из оставшихся букв составь предложение. Начни сверху, двигаясь слева направо.

G	B	O	X	E	S	U	B	R	O	W	N	S	C
R	S	E	L	F	L	O	W	E	R	S	E	A	A
A	P	P	O	L	L	U	T	E	D	S	P	V	R
S	L	G	W	O	R	M	S	M	S	A	L	E	D
S	A	R	E	A	R	T	H	E	N	R	A	D	B
T	N	E	S	H	B	O	T	T	L	E	S	E	O
R	E	E	P	L	P	N	R	A	A	C	T	G	A
E	T	N	R	P	R	A	A	L	K	Y	I	L	R
E	C	L	I	G	H	T	S	O	E	C	C	A	D
P	L	A	N	T	S	U	H	C	T	L	E	S	R
A	E	C	G	G	A	R	B	A	G	E	W	S	E
P	A	L	I	T	T	E	R	N	L	T	A	O	D
E	N	O	W	A	S	T	E	S	A	U	T	I	U
R	R	E	A	C	O	M	P	O	S	T	E	L	C
D	I	R	T	R	T	R	E	U	S	E	R	H	E

BOXES
FLOWERS
GRASS
GREEN
PLANTS
SPRING
TREE
CANS
GLASS
LIGHTS
METAL
PAPER
RECYCLE
REDUCE
BOTTLES
CLEAN
NATURE
PLASTIC

REUSE
SAVE
WATER
BROWN
GARBAGE
LAKE
LITTER
POLLUTED
TRASH
WASTE
CARDBOARD
COMPOST
DIRT
EARTH
PLANET
SOIL
WORMS

TASK 4

Do the tasks and color the picture. Выполни задания и раскрась картинку, решив примеры.

Things I Can COMPOST

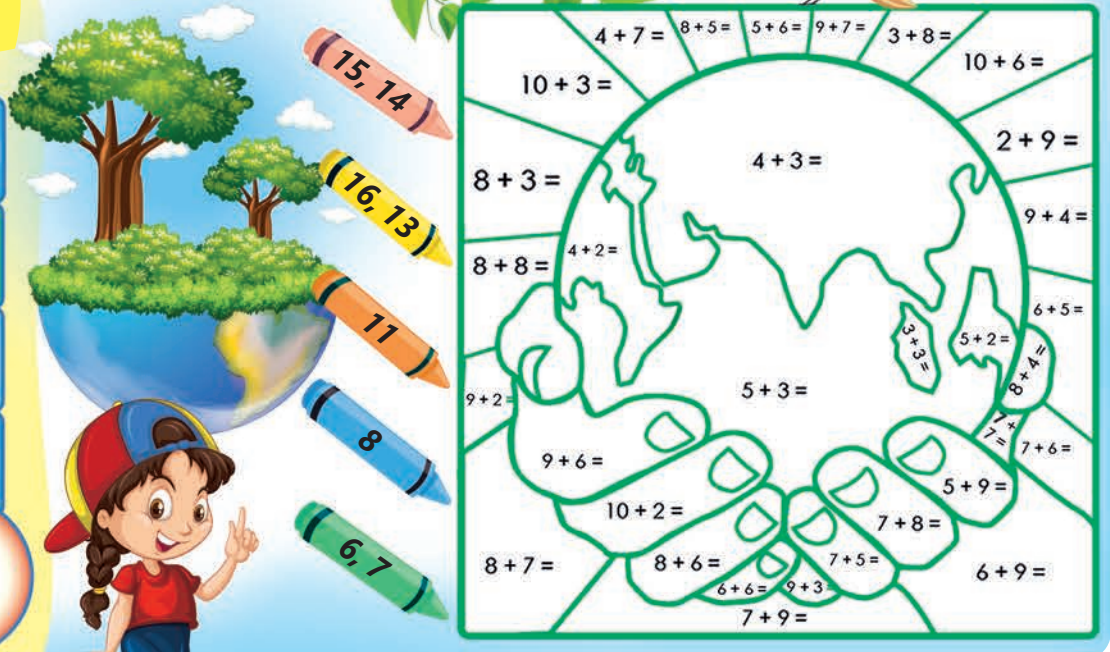
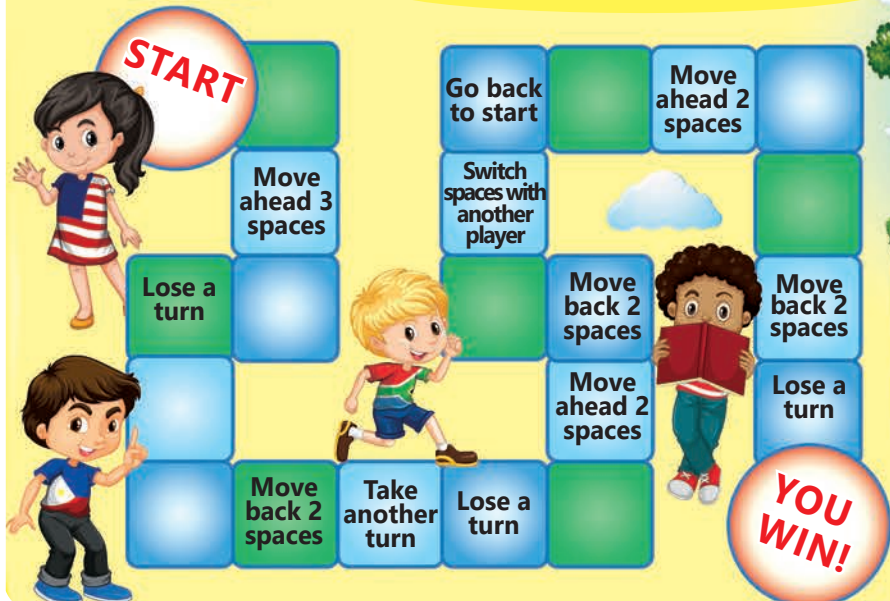
One Way I Can Help The EARTH:

Pictures Of Things I Can REUSE

Draw Your Favorite Place on EARTH!

TASK 5

Play the game with your friends. Сыграй с друзьями в игру.

НАЙДИ СПЯЩУЮ ОВЦУ.

СКОЛЬКО ЖИВЫХ СУЩЕСТВ НА КАРТИНКЕ?

Підбери необхідні фрагменти.

Чесний вчинок

Лідочка росла в християнській родині, і мама з раннього дитинства навчала її бути чесною та доброю.

Одного разу вона знайшла на вулиці жіночу сумочку. Не знаючи, кому вона належить, дівчинка принесла сумочку додому й показала мамі: «Мамо, глянь, яка гарна сумочка. Давай подивимось, що в ній». Мама відкрила сумочку, а в ній виявилось кілька грошових купюр, крім того, копійки.

Спочатку Лідочці захотілося привласнити сумочку, адже вона знайшла її. Але мама, здогадуючись про думки Лідочки, сказала: «Сподіваюся, ти не збираєшся привласнювати сумочку. Її потрібно віднести в поліцію. Можливо, хтось бідний загубив її, а з нею і свої останні гроші, а тепер переживає і жалкує про свою пропажу».

Лідочка знала, що мама права, і понесла сумочку в поліцію.

Дорогою вона зустріла подружку і розповіла їй про свою знахідку і про те, що вона несе сумочку в поліцію. Подружка здивувалася і сказала: «Даремно! Ти ж знайшла ці гроші, отже, вони твої». Але Лідочка вже твердо вирішила повернути сумочку й радісно пішла далі.

У поліції дівчинка пояснила, що знайшла су-

мочку з грошима і хоче здати її, щоб можна було знайти того, хто її загубив. Залишивши свою адресу і прізвище, вона побігла додому. На душі в Ліді було так легко й радісно!

Увечері хтось постукав у двері. Це була сусідка, подруга мами, яку мама й Лідочка дуже любили.

«Лідочко, — сказала вона, — ось я знайшла в поліції свою сумочку, і мені сказали, що ти її принесла. Яка я рада, що так легко знайшла свої гроші, і яка вдячна тобі за те, що ти вчинила чесно! Мені хочеться віддячити тобі чимось». «Ні! Ні! — вигукнула Лідочка. — У жодному разі! Я така рада, що знайшла сумочку й повернула її, що для мене це вже нагорода. Мені й на думку не спадало, що вона може бути ваша, я би принесла її вам додому!» «О, я знаю, що ти принесла б її мені, дякую, Лідочко, дякую!»

Коли сусідка пішла, мама і дочка подивилися одна на одну. Лідочка притулилася до мами і сказала: «Ти права, мамо, потрібно завжди діяти чесно і правильно. Ти добра, розумна, я така рада, що ти — моя мама!»

Мама усміхнулася, її обличчя сяяло від щастя. Вона погладила Лідочку по голівці й відповіла: «Дякуй Господу, доню, адже це Він робить нас чесними й порядними».

Порада дівчинки

хотів оздоровити Наамана, щоб показати Божу силу.

Нааман прибув зі своїми кіннями та колісницями до Єлисеєвого дому. Але пророк до нього не вийшов, а пере-

казав через свого слугу: «Скупайся сім разів у річці Йордан і очистишся від прокази». Нааман дуже розлютився. Він думав, що до нього вийде Єлисей, торкнеться його рукою — і хвороба зникне. Та вийшов лише слуга. Тому Нааман розвернув свою колісницю і вирушив додому.

Як би ти вчинив, коли був би слугою Наамана? Звернувшись до Наамана, його слуги переконали прислухатися до поради і виконати її. Він «занурився в Йордані сім раз...» — і хвороба зникла.

Нааман повернувся до Єлисея і сказав: «Оце пізнав я, що на всій землі нема Бога, а тільки в Ізраїлі!» Він пообіцяв пророкові, що буде відтепер довіряти тільки Господеві, а не іншим богам.

Ось так маленька дівчинка допомогла порадою Нааману! А які дивовижні результати!

Послухай історію про дівчинку, яка жила приблизно 3000 років тому в Ізраїлі.

У ті часи з Ізраїлем часто воювала сусідня країна Сирія. Якось сирійці напали на Ізраїль і забрали цю дівчинку в неволю. Її відвели до Сирії, щоб вона прислужувала дружині воєначальника Наамана. У Наамана була проказа — страшна хвороба, від якої в людини гніє тіло.

Дівчинка розповіла своїй господині, як можна вилікувати Наамана. Вона сказала: «Якщо Нааман піде до Самарії, то пророк Божий, Єлисей, вилікує його від прокази». Дівчинка настільки переконливо говорила про Єлисея, що Нааман їй повірив. З дозволу сирійського царя Нааман і його слуги вирушили в довгу мандрівку. Щоб зустрітися з Єлисеєм, їм потрібно було подолати чималий шлях.

Спочатку вони прийшли до ізраїльського царя, показали йому листа з проханням допомогти хворому Нааману. Проте цар запідозрив, що сирійський цар шукає причини, аби напасти на Ізраїль. Коли Єлисей про це довідався, то сказав ізраїльському царю, щоб Нааман прийшов до нього. Пророк

Надійка і Вітя стояли на кухні, вдихаючи запах свіжоспечених пирогів. Удома нікого не було. Мама їхала в село до бабусі, а тато її проводжав. Коли мама кудись від'їжджала, то завжди готувала багато їжі: налисники, вареники, котлетки, борщі й каші. Вітя підняв кришку з найбільшої кастрюлі на плиті:

— У-у, — скривився, — борщ. Тепер цілий тиждень доведеться його доїдати...

— Нічого, щось придумаємо, — відповіла Надійка.

— Щось так дерунів хочеться, — зауважив Вітя.

— То давай посмажимо, — зраділа Надя. — Спочатку почистимо картоплю. Де ж наша картопля? А ось вона! — дістала з-під умивальника відро. — Ти чисти, а я буду терти.

Вітя взяв великий ніж, перелякано дивлячись на нього. Хлопчик був на п'ять років молодший за сестру. Те, що їй вдавалося робити легко, для нього було ще не під силу.

— Ну добре, — помітила його розгубленість Надя, — я буду чистити, а ти будеш терти. Знайди собі миску й тертку.

Надя взялася до роботи, а Вітя дістав усі кастрюлі з тумбочки, шукаючи миску.

— Її тут немає, — нарешті промовив він.

— Ну то... то візьми якусь кастрюльку.

— Добре. А де тертка? — почав витягати посуд із наступної тумбочки.

— Та вона ж на столі, — підказала сестричка. — Поки ти все знайшов, я вже й картоплі начистила. Давай я буду терти, а ти вбий сюди яйце і додай трохи борошна.

Вітя відкрив холодильник і підставив стільник. Він дістав яйце й почав злізати зі стільника. Але не втримався і, балансуючи, щоб не втратити рівновагу, випустив яйце. Воно ж, звичайно, розлетілося на підлозі.

— Ой, — вигукнув Вітя, готовий розплакатися.

Та сестра заспокоїла його. Друге яйце благополучно опинилося в кастрюльці з масою для дерунів. Робота кипіла. Картопля з-під тертки розліталася по всьому столу.

— Ну все, здається, можна смажити, — полегшено видихнула сестра.

Вітя поставив на плиту чисту сковорідку й налив олії. Запалений сестрою вогонь палахкотів під сковорідкою, яка раптом почала «стріляти» гарячою олією.

— Ховайся! — скомандувала Надя, а сама виключила газ. Стрілянина припинилася.

— Може, ми щось не те зробили? А, може, краще їх не смажити?

— Ні, оскільки почали, потрібно завершити, бо що тато нам скаже? О, я знаю, що зробити! Закрити кришкою!

Олія під кришкою ще трохи «постріляла», а потім перестала.

Але — от біда! — деруни ніяк не хотіли відліпати від сковорідки.

— Допоможи мені, дай ложку, тарілку, — Надя віддирала картоплю від сковорідки й складала на тарілку.

— Щось на вигляд не дуже смачно. Як ми це будемо їсти? — скривився Вітя.

— Це ми не будемо їсти, викинемо, у нас ще он скільки тіста є!

Вона ще трохи пошкребла сковорідку, а потім налила в неї знову олії.

— Кришкою не потрібно накривати, — коментува-

ла Надя, — мама ніколи не накриває, тому деруни і прилипли в нас.

На щастя, сковорідка більше юних поварів не «обстрілювала» й дерунів до себе не приклеювала.

— Можна я спробую один? — запитав Вітя.

— Досмажимо, тоді будемо їсти, — строго відповіла сестричка. — Допоможи мені. Я буду знімати, а ти накладай.

Вітя підсунув до плити стільник, узяв ложку, виліз на стільник і почав накладати тісто на сковорідку. Але в нього не виходило так вдало, як у сестри. Тісто падало і на стіл, і на плиту, і на підлогу...

— Що ти робиш? — розсердилася сестра. — Ми так нічого не насмажимо. Усе доводиться самій робити!

Коли всі деруни були досмажені, у дверях раптом з'явився тато.

— А ми тобі сюрприз приготували! — радісно оголосив Вітя.

Тато справді здивувався сюрпризу, але не так, як очікували діти. З вуст зірвався вигук:

«Нічого собі!» А дивився тато зовсім не на їхній кулінарний шедевр. Озирнувшись навколо, діти побачили, який навколо безлад.

— Що, дерунів захотілося? Поїсте, а потім приберете, — серйозно, але спокійно сказав він і пішов до кімнати.

Наливши собі в тарілки побільше сметани, діти почали їсти.

— У мамі чомусь смачніші, — зауважив Вітя.

— Ой, ми ж посолити забули, — спохватилася Надя, — нічого, досолимо зараз. Ой, скоро наша улюблена передача почнеться, — поглянувши на годинник, вигукнула сестричка, — давай швидше їж.

Два підгорілих деруни залишилися на тарілці. Винахідлива Надійка, вилізши на тумбочку, заховала їх.

— Усе, піди подивися, що тато робить.

Вітя тихенько прочинив двері в кімнату.

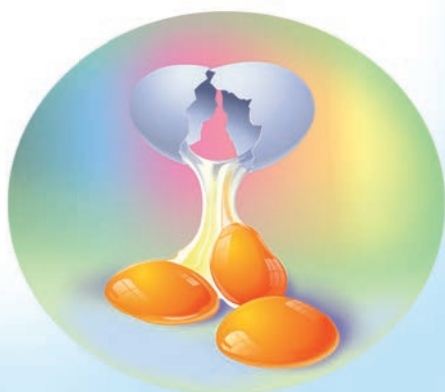
— Ой, новини дивяться, а наша передача почалася. Що ж, усе одно нам ще тут до вечора прибирати, — сумно підсумувала Надя.

— Мий посуд, а я буду замітати, — сказала сестра і взяла віник.

Ще не одну годину діти прибирали на кухні. Нарешті вони завершили.

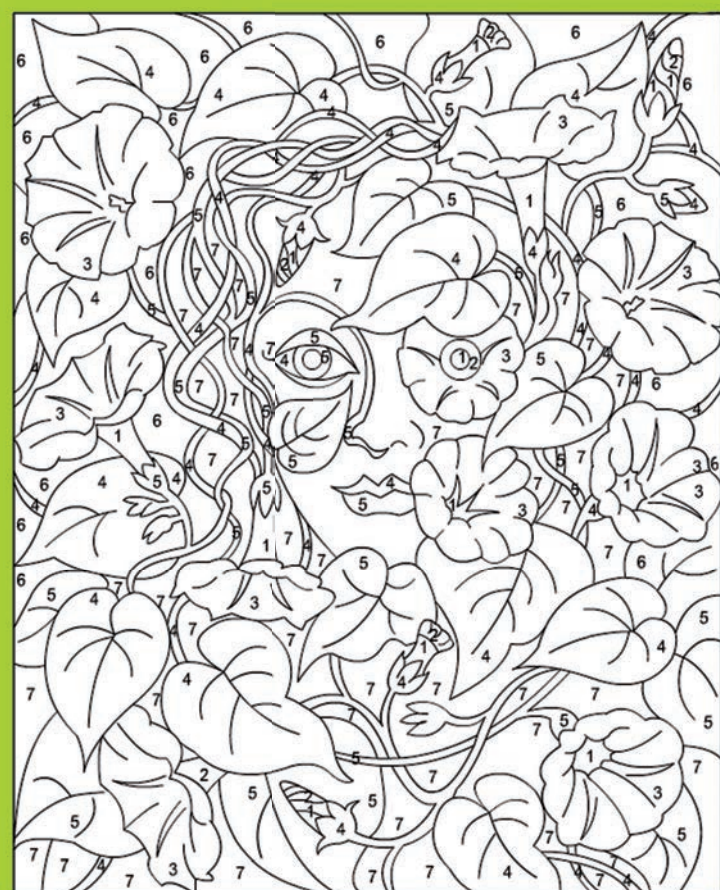
Що ж, навіть хорошим справам є свій час. Потрібно добре подумати, перш ніж розпочати якусь складну справу, щоб хороший задум не перетворився на неприємний сюрприз для когось. Цього потрібно вчитися, а краще — на чужих помилках...

Марія Власюк

Помоги птичке
найти путь к
скворечнику.

Розфарбуй за цифрами.

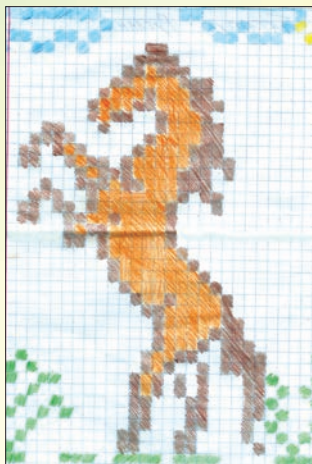
1 2 3 4 5 6 7

Найди 10 однакових
листочков зеленого цвета.

Богач Максим

Татарчук Руслан

Наймибудка Діана

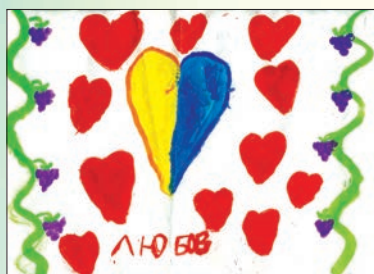
Сладковська Вероніка

Татарчук Максим

Дробаха А.

Духота Крістіна

Безкровна Анна

Бушинський Богдан

Ринковий Назар

Руцак Віра

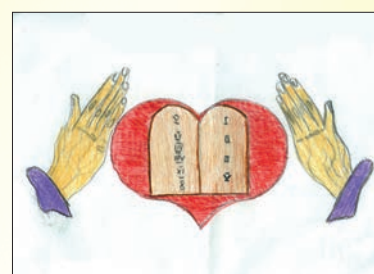
Дробаха Юлія

Горідько Андрій

Косянчук Богдан

Левіна Даша

Астахова Жанна

**МАЛЮНКИ
ЧИТАЧІВ**

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишiть вашi прiзвища розбiрливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Строгуш Кіра

Петруха Аліна

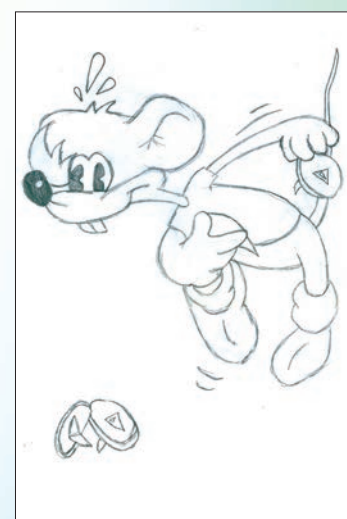
Семеняк Ніка

Кот Віка

Жовнерчук Сергій

Дзюба Стефанія

Лаврека-Кайкулін Олексій

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Над номером працювали:
Інна Гунько, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою
право редагувати і скоро-
чувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

